

Aan de staatssecretaris van
Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Mevrouw drs. J. Klijnsma
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

datum kenmerk
27 februari 2014 RvB24/30/NV/eb

Onderwerp: Uitvoeringstoets *concept wetsvoorstel wijziging vrijwillige verzekering AOW en concept wijziging besluit Wfsv*

Mevrouw de Staatssecretaris,

Met uw brief van 6 februari 2014 (kenmerk: 2014-0000012225) wordt verzocht het *concept wetsvoorstel wijziging vrijwillige verzekering AOW en concept wijziging besluit Wfsv* te beoordelen op uitvoerbaarheid.

Het wetsvoorstel voegt aanvullende eisen toe aan de vrijwillige inkoopregeling AOW. De bestaande voorwaarde dat iemand in Nederland kan inkopen als hij verplicht verzekerd is voor AOW wordt aangevuld met ten eerste de eis dat hij op het moment van inkoop tenminste 5 jaar verplicht verzekerd is en ten tweede dat hij tenminste vijf jaar werkzaamheden in dienstbetrekking of als zelfstandige in Nederland of het continentaal plat heeft verricht. Voorts kunnen alleen jaren waarin men elders niet verplicht verzekerd was voor ouderdomspensioen worden ingekocht. Doel van deze wijziging is dat slechts personen die een betekenisvolle band hebben met Nederland zich kunnen inkopen.

Het ontwerpbesluit strekt ertoe voor de minimum inkooppremie niet meer uit te gaan van het feitelijk inkomen in het verleden en het minimumpremiepercentage in het verleden. Voorgesteld wordt de minimumpremie over elk in te kopen jaar gelijk te stellen aan de premie die in het jaar van inkoop zou moeten worden betaald over het dan geldende wettelijk minimumloon. Het doel is de inkoopregeling kostendekkend te maken.

Uitvoerbaarheid

De SVB acht de wijzigingen uitvoerbaar. De SVB adviseert u echter om in overweging te nemen de AOW-inkoop-regeling af te schaffen.

Naar verwachting zal van de nieuwe regeling nauwelijks gebruik worden gemaakt. Van de circa 400 aanvragen nu, is de verwachting dat het aantal aanvragen zal teruglopen tot minder dan 50. Het aantal personen dat aan de voorwaarden voldoet en bereid is de verhoogde premie te betalen zal nog lager zijn. Voor deze beperkte groep inkopers dient de SVB de uitvoering aan te passen en in stand te houden. Tevens dienen in de toekomst op het moment van toekenning van de AOW van deze gevallen worden bepaald of ze opnieuw moeten worden vastgesteld. Dit is een uitzondering op het grootschalige AOW proces, met mogelijk fouten tot gevolg.

Afschaffen van de inkoopregeling is aanzienlijk eenvoudiger te realiseren in de uitvoering en heeft de facto dezelfde uitwerking.

Indien u desondanks besluit de inkoopmogelijkheid in stand te houden, doet de SVB het verzoek om in ieder geval de voorwaarde te schrappen dat buitenlandse verzekerde tijdvakken niet kunnen worden ingekocht.

Met de duur-eis voor verzekering en arbeid wordt geregeld dat slechts personen die een betekenisvolle relatie hebben met Nederland zich kunnen inkopen. De extra voorwaarde dat buitenlandse tijdvakken niet ingekocht kunnen worden voegt hier niets aan toe. Echter deze eis zorgt voor aanzienlijke complexiteit in de uitvoering.

De SVB dient voor elk tijdvak waarover de persoon zich wil inkopen, te onderzoeken of deze persoon verzekerd is geweest voor een verplichte ouderdomsverzekering, in theorie waar ook ter wereld. Dat is in de praktijk onmogelijk, waardoor de SVB in veel gevallen moet afgaan op de verklaring van de aanvrager. De SVB zal pas bij de toekenning van de AOW definitief kunnen vaststellen of de persoon in een ander land verzekerd was voor een verplichte ouderdomsverzekering. Op dat moment kan de inkoop nog worden herzien. Dit betekent dat voor alle AOW toekenningen in de toekomst, waarbij sprake is van inkoop, met terugwerkende kracht moet worden beoordeeld of gevallen opnieuw moeten worden vastgesteld.

De Verordening biedt de mogelijkheid om buitenlandse tijdvakken buiten beschouwing te laten. De SVB pleit er voor om van deze mogelijkheid gebruik te maken en dat de voorwaarde dat buitenlandse verzekeringstijdvakken niet kunnen worden ingekocht komt te vervallen.

In bijlage II treft u enkele juridische opmerkingen aan bij het concept wetsvoorstel en het ontwerpbesluit.

Gevolgen voor klanten

De nieuwe voorwaarde dat buitenlandse verzekeringstijdvakken niet kunnen worden ingekocht gaat uit van de veronderstelling dat er recht is op uitbetaling van buitenlands pensioen. Echter in het buitenland opgebouwde pensioenrechten zijn niet altijd exporteerbaar. Buitenlands wettelijk ouderdomspensioen is in veel gevallen (veel) lager dan de AOW. Dit heeft tot gevolg dat personen die zich inkopen voor de AOW hierdoor niet kunnen voorkomen in de toekomst een beroep op de bijstand te moeten doen. Door deze wijziging zal het beroep op de AIO in de toekomst toenemen, terwijl de inkoopmogelijkheid oorspronkelijk bedoeld was om mensen met hiaten in de verzekeringsopbouw de mogelijkheid te geven een volledig AOW-pensioen op te bouwen en daarmee een toekomstig beroep op de bijstand te voorkomen.

Invoering

Deze voorstellen kunnen zonder tegenmaatregelen leiden tot een eenmalige ongewenste toeloop op de inkoop AOW zolang de huidige gunstige regeling nog van kracht is. Daarom treedt de nieuwe regelgeving met terugwerkende kracht in werking tot het tijdstip van het persbericht van de Ministerraad die instemt met de voorstellen. De Sociale verzekeringsbank is gevraagd zich voor te bereiden om te anticiperen op inwerkingtreding per 7 maart 2014.

De SVB heeft per 7 maart 2014 de noodzakelijke voorbereidingen getroffen om te kunnen anticiperen op de nieuwe regelgeving. Alle communicatie uitingen zijn dan aangepast en de medewerkers zijn opgeleid om vragen te kunnen beantwoorden en inkoopverzoeken te beoordelen. De laatste (systeem)aanpassingen worden na 7 maart opgeleverd. Dit leidt naar verwachting niet tot uitvoeringsproblemen.

Uitvoeringskosten

De eenmalige uitvoeringskosten worden geraamd op € 86.000,-.

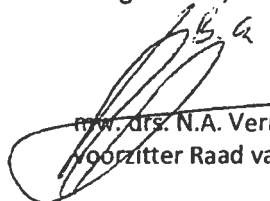
De structurele uitvoeringskosten van de SVB nemen af met € 29.000,- als gevolg van de verwachte afname van het aantal inkopers. De SVB wendt deze besparing aan ter invulling van de taakstelling.

Een toelichting op de uitvoeringskosten is opgenomen in bijlage I.

Voor vragen over of een toelichting op de uitvoeringstoets kan contact opgenomen worden met
dhr. M. Tielen (MTielen@svb.nl / 020 - 656 5374).

Ik vertrouw erop u hiermee van dienst te zijn geweest, en stel het op prijs uiterlijk 7 maart 2014 uw reactie te ontvangen.

Hoogachtend,

R. Böggen
m.w. drs. N.A. Vermeulen MBA
voorzitter Raad van Bestuur

Bijlagen

- Bijlage 1 – Uitvoeringskosten
- Bijlage 2 - Juridisch en redactioneel commentaar

Bijlage I – uitvoeringskosten

Initiële kosten

- Voor de aanpassing van het systeem is naar schatting 510 uur nodig.
- Voor de aanpassing van instructiemateriaal en klantproducten is naar schatting 326 uur nodig.
- De aanvragen voor inkoop worden momenteel door 6 medewerkers verwerkt. Deze medewerkers moeten worden opgeleid. Deze opleiding kost naar schatting 8 uur per medewerker. Het ontwikkelen en het geven van de opleiding kost ongeveer 40 uur.

	Uren	FTE	Tarief	€
<u>Kosten HK</u>				
Project management	84	0,1	€ 74	€ 6.186
Systeemaanpassing	510	0,3	€ 100	€ 51.000
<u>Kosten DVL</u>				
Aanpassen instructiemateriaal en klantproducten	326	0,3	€ 74	€ 24.124
Ontwikkelen en geven opleiding	40	0,0	€ 53	€ 2.120
Volgen opleidingen	48	0,0	€ 49	€ 2.352
TOTAAL		0,7		€ 85.782

Structurele kosten

- De inschatting is dat het aantal aanvragen uiteindelijk met tenminste 350 zal afnemen. Van de circa 400 aanvragen per jaar blijven er naar verwachting minder dan 50 over.
Capaciteitsbeslag/aanvraag: 82 minuten
- Door de nieuwe maatregelen zal de behandelduur van nieuwe aanvragen met ongeveer 30 minuten toenemen.
- Als gevolg van de wijziging zullen we de zogenaamde immigrantenmailing laten vervallen, omdat de doelgroep die aan de nieuwe voorwaarden voldoet niet gericht kan worden geïnformeerd. Dit levert een besparing op van ongeveer € 7.000,- per jaar.

	Aantal	Normtijd	Uren	FTE	Tarief	€
<u>Toename werkzaamheden</u>						
Extra behandel tijd aanvragen	50	30	25	0,0	€ 49	€ 1.225
<u>Afname werkzaamheden</u>						
Afname aantal aanvragen	350	82	478	-0,4	€ 49	€ -23.422
Vervallen immigrantenmailing						€ -7.000
TOTAAL				-0,3		€ -29.197

Bijlage II – Juridisch commentaar

De SVB heeft een aantal opmerkingen over de wijzigingen in de AOW. Deze gaan over de volgende punten:

1. de duur-eis
2. personen die een uitkering ontvangen op grond van een werknemersverzekering
3. het niet kunnen inkopen van jaren waarin betrokkene verzekerd was voor een buitenlands wettelijk ouderdomspensioen
4. aanpassing van de aanvraagtermijn
5. aanvullende redactionele opmerkingen bij de MvT

1. De duur-eis

De duur-eis houdt in dat de verzekerde voorafgaand aan zijn aanvraag:

- 5 jaar verplicht verzekerd moet zijn op grond van artikel 6 of artikel 6a AOW (hierna *de verzekeringsvoorwaarde*), én
- dat hij tenminste 5 jaar in Nederland of op het continentaal plat arbeid moet hebben verricht in dienstbetrekking of als zelfstandige (hierna *de arbeidsvoorwaarde*).

De SVB heeft meerdere opmerkingen bij de duur-eis en gaat achtereenvolgens in op:

- verwachte effecten van de duur-eis;
- onduidelijkheid over het meetellen van verzekerings- en werktijdvakken die zijn opgebouwd in andere EU-lidstaten en waarin geen sprake is van verzekering op grond van werken;
- op een later moment aan de duur-eis voldoen;
- personen die verplicht verzekerd zijn op grond van het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen.

Verwachte effecten van de duur-eis

Volgens de SVB leidt (met name) de duur-eis ertoe dat de wijzigingen gevolgen hebben voor de verkeerde doelgroep.

Juist degenen die volgens de MvT nog wel gebruik moeten kunnen maken van de inkoopregeling zullen vaker niet aan de voorwaarden voldoen. Op pagina 2 van de MvT, staat dat het belang dat Nederland heeft bij de inkoopregeling is om te voorkomen dat mensen in Nederland onder het bestaansminimum raken en een beroep op de bijstand moeten doen. Op pagina 5 van de MvT wordt aangegeven dat de inkoop is bedoeld voor mensen die na binnenkomst in Nederland blijven, zoals:

- buitenlandse partners van Nederlanders die overkomen naar Nederland; en
- asielzoekers.

Volgens de SVB zal de duur-eis er echter toe leiden dat juist deze mensen minder vaak in aanmerking komen voor inkoop, omdat zij niet aan de arbeidsvoorwaarde (kunnen) voldoen.

Op pagina 5 van de MvT staat overigens dat personen zoals asielzoekers en buitenlandse partners desnoods kunnen terugvallen op de bijstand (AIO). Deze opmerking is moeilijk te rijmen met het eerder geformuleerde belang dat Nederland heeft bij de inkoopregeling, te weten: voorkomen dat mensen een beroep moeten doen op de bijstand.

Uit de MvT blijkt daarnaast dat het niet de bedoeling is dat personen die slechts een tijdelijke band met Nederland hebben tegen gunstige voorwaarden een AOW-pensioen kunnen inkopen (zie bijvoorbeeld pagina 2 laatste tekstblok van de MvT). In de MvT wordt in dat kader herhaaldelijk en uitdrukkelijk

verwezen naar inwoners van andere EU-lidstaten die gebruik maken van hun recht op vrij werknemersverkeer, maar die niet de intentie hebben om zich ooit in Nederland te vestigen.

De duur-eis zal juist in veel van deze gevallen geen reëel beletsel zijn om gebruik te maken van de inkoopregeling. Voor EU-onderdanen die verzekerd waren in een andere EU-lidstaat en die daar ook hebben gewerkt geldt (ook volgens de MvT) dat deze tijdvakken op grond van EU-recht meetellen voor de verzekeringsvoorwaarde en de arbeidsvoorwaarde. Dit betekent dat iemand op het moment waarop hij voor het eerst verzekerd raakt in Nederland al aan de duur-eis voldoet, als hij vijf jaar of langer verzekerd was en heeft gewerkt in een andere EU-lidstaat.

Onduidelijkheid over het meetellen van verzekerings- en werktijdvakken die zijn opgebouwd in andere EU-lidstaten

Uit het wetsvoorstel volgt dat iemand zich pas kan inkopen nadat hij:

- gedurende tenminste vijf jaar heeft voldaan aan de verzekeringsvoorwaarde, en
- gedurende tenminste vijf jaar heeft voldaan aan de arbeidsvoorwaarde.

In de MvT wordt ervan uitgegaan dat iemand die heeft gewerkt in een andere EU-lidstaat daar vanzelfsprekend ook verzekerd is op grond van werken. De MvT gaat er om die reden vanuit dat iemand die vijf jaar of langer heeft gewerkt in een andere EU-lidstaat op grond van zijn werkzaamheden zowel aan de verzekerings- als aan de arbeidsvoorwaarde van de duur-eis voldoet.

Deze veronderstelling in de MvT is niet juist. Er zijn meer EU-landen waar de wettelijke ouderdomsverzekering is gebaseerd op een ingezetenenstelsel. Een ingezetene die werkt zal in die situatie verzekerd zijn op grond van ingezetenschap.

Bovendien betwijfelt de SVB of het in alle EU-lidstaten zo is dat iemand die werkt ook verzekerd is. Zoals bijvoorbeeld in een systeem van mini-jobs (Geringfügige Arbeit) dat tot 1 januari 2013 gold in Duitsland. Ook kan iemand als zelfstandige kan hebben gewerkt in een andere EU-lidstaat, en om die reden niet verzekerd zijn.

De SVB concludeert dat in de MvT moet worden verduidelijkt dat:

- verzekerde tijdvakken uit andere EU-lidstaten meetellen voor de verzekeringsvoorwaarde van de duur-eis; en
- werktijdvakken uit andere EU-lidstaten meetellen voor de arbeidsvoorwaarde van de duur-eis.

Op een later moment aan de duur-eis voldoen

Uit artikel I, onder A, tweede lid, van het wetsvoorstel blijkt niet dat iemand onafgebroken en gelijktijdig aan de verzekerings- en aan de arbeidsvoorwaarde van de duur-eis moet voldoen.

Uit het wetsvoorstel blijkt ook niet dat de vijfjaarstermijn gedurende welke aan de duur-eis moet worden voldaan aanvangt op de dag waarop iemand verplicht verzekerd raakt in Nederland. Om die reden kan iemand na het moment waarop hij vijf jaar verplicht verzekerd is in Nederland nog aan de duur-eis voldoen.

Een voorbeeld is de situatie waarin iemand die verplicht verzekerd raakt, pas tien jaar na het ontstaan van zijn verplichte verzekering gaat werken. Als hij vijf jaar blijft werken, dan voldoet hij vijftien jaar na het moment waarop hij voor het eerst verzekerd was aan de duur-eis. De aanvraagtermijn van vijf jaar gaat dan pas lopen. Zoals het wetsvoorstel nu luidt is de enige begrenzing in de tijd, dat iemand niet meer kan aanvragen nadat hij de AOW-gerechtigde leeftijd heeft bereikt.

Mogelijk is dit niet de bedoeling. Op pagina 10 van de MvT staat namelijk: "het wetsvoorstel voorziet erin dat iemand die van de vrijwillige verzekering gebruik wil maken niet alleen ten minste vijf jaar verplicht verzekerd moet zijn geweest, maar ook in die vijf jaar in Nederland of op het continentaal plat moet hebben gewerkt in dienstbetrekking of als zelfstandige."

Als het de bedoeling is dat iemand uiterlijk vijf jaar na de eerste dag waarop hij verplicht verzekerd raakt aan de duur-eis moet voldoen, dan adviseert de SVB om het wetsvoorstel hierop aan te passen.

Personen die verplicht verzekerd zijn op grond van het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen

De SVB gaat er op grond van de tekst van artikel I, onderdeel A, tweede lid, onder a van het wetsvoorstel vanuit dat personen die verplicht verzekerd zijn op grond van het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen kunnen voldoen aan de verzekeringsvoorwaarde die onderdeel is van de duur-eis.

In de MvT staat dat het bij verzekering op grond van artikel 6 AOW gaat om personen die ingezetene zijn, of die zijn verzekerd wegens het verrichten van arbeid in loondienst. De SVB verzoekt om hieraan toe te voegen dat het ook gaat om personen die verplicht verzekerd zijn op grond van het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen.

2. Personen die een uitkering ontvangen op grond van een werknemersverzekering

De arbeidsvoorwaarde die wordt gesteld in het kader van de duur-eis houdt in dat iemand tenminste vijf jaar in Nederland of op het continentaal plat al dan niet in dienstbetrekking arbeid moet hebben verricht.

Het wetsvoorstel gaat er daarnaast vanuit dat betrokkene op het moment van het indienen van zijn aanvraag in Nederland of op het continentaal plat al dan niet in dienstbetrekking arbeid moet verrichten.

In de MvT wordt verduidelijkt dat alleen sprake is van 'het al dan niet in dienstbetrekking arbeid verrichten' als iemand werkzaamheden verricht in dienstbetrekking of als zelfstandige (ZZP-er). Hieruit kan worden afgeleid dat iemand die recht heeft op een uitkering op grond van een werknemersverzekering niet aan deze voorwaarden kan voldoen.

De vraag is of dit zo strikt bedoeld is. Een strikte uitleg kan onevenredig uitpakken, bijvoorbeeld in het geval dat iemand vijf jaar in Nederland heeft gewerkt, maar kort voordat hij een aanvraag om inkoop wil indienen werkloos of arbeidsongeschikt wordt. De SVB acht het redelijk om personen die een uitkering ontvangen op grond van een werknemersverzekering gelijk te stellen aan personen die werken in dienstbetrekking of als zelfstandige.

Als dit niet gewenst is, wordt verzocht om in de MvT te verduidelijken dat voornoemde uitkeringsgerechtigden voor de inkoopregeling niet gelijk worden gesteld aan werknemers en waarom dat niet zo is. De verwachting is dat hier in de praktijk de nodige discussie over ontstaat.

3. Het niet kunnen inkopen van jaren waarin betrokkene verzekerd was voor een buitenlands wettelijk ouderdomspensioen

Uit het wetsvoorstel blijkt dat iemand alleen periodes mag inkopen gedurende welke hij niet verplicht verzekerd was op grond van een buitenlandse wettelijk verplichte ouderdomsverzekering. De toelichting rechtvaardigt deze eis met name voor EU-onderdanen. Zo wordt met betrekking tot onderdanen van EU-

lidstaten opgemerkt dat een migrant de daaruit voortvloeiende prestaties niet verliest, omdat pensioen dat is opgebouwd in andere lidstaten altijd mag worden geëxporteerd.

Er zijn veel inkopers die niet uit een EU-land komen. Er zijn landen waarvoor geldt dat verzekering en premiebetaling er niet vanzelfsprekend toe leiden dat later recht bestaat op (betaling van) een ouderdomspensioen. De vraag is of de eis dat buitenlandse verzekerde periodes niet mogen worden ingekocht in dat geval redelijk uitpakt. In de MvT wordt hier niet op ingegaan.

4. Aanpassing van de aanvraagtermijn

Het wetsvoorstel regelt dat de aanvraagtermijn wordt teruggebracht van tien naar vijf jaar. De aanvraagtermijn vangt aan op het moment dat een verzekerde voldoet aan de duur-eis. Op pagina 11 van de MvT (tweede tekstblok) staat dat dit een redactionele aanpassing is. Volgens de SVB is dit niet juist en is de aanpassing van de aanvraagtermijn geen redactionele maar een inhoudelijke aanpassing.

Deze aanpassing kan ervoor zorgen dat de aanvraagtermijn op een eerdere datum eindigt, dan het geval is bij toepassing van het huidige artikel 39 AOW. Dit doet zich voor als een EU-onderdaan op het moment waarop zijn Nederlandse verplichte verzekering aanvangt al voldoet aan de duur-eis (omdat rekening wordt gehouden met verzekeringstijdvakken die zijn opgebouwd in een andere EU-lidstaat).

De aanpassing kan er ook toe leiden dat de aanvraagtermijn op een latere datum eindigt dan het geval is bij toepassing van het huidige artikel 39 AOW. Dit doet zich voor als iemand bijvoorbeeld pas acht jaar na het ontstaan van zijn verplichte verzekering voldoet aan de duur-eis. Hiervoor is er al op gewezen dat dit op grond van de huidige tekst van het wetsvoorstel mogelijk is.

5. Redactionele opmerkingen bij de MvT (wijzigingen AOW)

Uit het wetsvoorstel blijkt dat iemand zich pas kan inkopen, nadat hij vijf jaar verplicht verzekerd is in Nederland (de verzekeringsvoorwaarde) en vijf jaar werkt in Nederland (de arbeidsvoorwaarde). Dit staat op enkele plaatsen onjuist in het algemene deel van de MvT. De SVB wijst op:

- Pagina 4, derde tekstblok: "in de tweede plaats wordt voorgesteld dat de verplichte verzekering op grond van al dan niet in loondienst verrichte werkzaamheden tenminste vijf jaar moet hebben geduurd.
- Pagina 4, vierde tekstblok: "De persoon die voor het bereiken van de AOW-leeftijd de vijf jaar verplichte verzekering als werkende, ook na samentelling niet haalt, kan niet inkopen".

Verder blijkt uit het wetsvoorstel dat iemand zich alleen kan inkopen als hij op het moment van zijn aanvraag verzekerd is en in Nederland werkt. In de MvT staat dit op verschillende punten onzuiver geformuleerd, omdat de eis niet cumulatief wordt geformuleerd (én verzekerd én werken) en in plaats daarvan wordt uitgegaan van de situatie dat iemand 'verplicht verzekerd is wegens werken'. De SVB wijst op:

- pagina 4, tweede tekstblok: "degene die op het moment van inkoop verplicht verzekerd is als ingezetene, iemand die in Nederland woont, kan in tegenstelling tot de huidige situatie niet meer inkopen";
- pagina 4, vierde tekstblok: "...maar heeft hij elders binnen de EU voldoende tijdvakken opgebouwd en raakt hij in Nederland verplicht verzekerd wegens werk..."
- pagina 4, vierde tekstblok: "... na zijn komst in Nederland wil inkopen, maar niet verplicht verzekerd is op grond van werk kan niet inkopen".

WIJZIGINGEN IN HET BESLUIT WFSV

De SVB heeft een redactionele opmerking bij het concept-besluit:

- Artikel I van het wetsvoorstel bepaalt hoe artikel 3:3 Besluit Wfsv komt te luiden. In het voorgestelde vierde lid, ontbreekt een "n" in het woord "een" in de zinsnede: "ee lid ingevoegd";

INWERKINGTREDING MET TERUGWERKENDE KRACHT

Het wetsvoorstel treedt in werking met terugwerkende kracht. Aan de SVB wordt verzocht om op de wetswijziging te anticiperen. Deze wijze van inwerkingtreding is in beginsel mogelijk. Het is echter denkbaar dat een rechter tot een andere conclusie komt.

Het is ook mogelijk dat de wet nog niet in werking is getreden op het moment van een rechterlijke uitspraak. De rechter zal in dat geval waarschijnlijk toetsen aan de huidige (oude) wetgeving. De rechter zal zich niet gebonden achten aan het verzoek van SZW om op de wetswijziging te anticiperen.

De SVB acht dit risico aanvaardbaar. Als de rechter een beroep gegrond verklaart, omdat toepassing had moeten worden gegeven aan de huidige (oude) wetgeving, dan zal de SVB waarschijnlijk hoger beroep instellen. In dat geval geldt (uiteraard met het voorbehoud dat de rechter hier anders over kan denken):

- Is de rechter in eerste aanleg het beroep gegrond heeft verklaard, omdat de wetswijziging op het moment van zijn uitspraak nog niet in werking was getreden, dan is de wet op het moment van de uitspraak van de CRvB vermoedelijk wel in werking getreden. Het hoger beroep van de SVB zal in dat geval waarschijnlijk gegrond zijn.
- Als de wet op het moment van de uitspraak van de CRvB nog niet in werking is getreden, dan zal de SVB de betreffende zaak verliezen. Deze uitspraak zal geen uitstraling hebben naar zaken die nog aanhangig zijn. Op het moment dat in deze zaken wordt beslist kan de wet immers alsnog in werking zijn getreden.
- Als de CRvB tot het oordeel komt dat de inwerkingtreding met terugwerkende kracht niet was toegestaan, dan zal de SVB de betreffende zaak verliezen. De uitspraak zal in dat geval gevolgen hebben voor vergelijkbare zaken waarin sprake is van een beschikking die nog niet rechtens onaantastbaar is. De SVB zal in deze zaken een nieuwe beschikking moeten nemen, waarin zij toepassing geeft aan de huidige (oude) wetgeving.

